

مهمان نوازی و تازه‌وارد

پذیرفته شدن و پذیرای دیگران شدن در روش جدید زندگی‌مان، کمک می‌کند تا دنیا به چشم‌مان کمتر خصمانه باشد.

اصول راهنما، سنت ۳، "اصول روحانی"

یکی از اعضاء مشارکت: "من جزئیات زیادی از اولین جلسه بهبودی‌ام به یاد ندارم، ولی این را می‌توانم بگویم: من آن جلسه را ترک کردم در حالیکه کمی حالم بهتر شده بود، کمی امیدوارتر شده بودم و متقاعد شده بودم که اگر شما راهی جدیدی پیدا کرده‌اید، برای من نیز کار خواهد کرد جلسات هنوز همان تأثیر را بر من دارد." و شاید منظور از مهمان نوازی و پذیرا بودن به عنوان یک اصل روحانی و تمرین آن در NA همین نکته باشد. آنچه بیش از همه در یاد ما می‌ماند کارها و یا حرف‌های یک شخص خاص نیست، بلکه تأثیر جمعی آنها و احساسی که به هم منتقل می‌کنیم مهم است. همه ما می‌توانیم در این حس مهمان نوازی و پذیرا بودن گروه، سهمیم و از منافع آن بهره ببریم.

حس پذیرا بودن به نقاط قوت ما، فرصتی برای درخشیدن می‌دهد. در بین ما خوش آمدگوهای توانایی هستند که نام تازه‌واردان را به خوبی به یاد می‌آورند. بقیه هم به طرز صمیمانه‌ای هر هفته به همه ما خوش‌آمد می‌گویند. مثلاً "چقدر خوشحالم این هفته هم توانستی به جلسه بیایی، چون من به تک تک شما نیاز دارم." احتمالاً ما متوجه مسئول نشریات می‌شویم که هر بار برای چیدن کتاب‌ها از یکی از اعضاء کمک می‌گیرد. آیا او می‌تواند به تنهایی این کار را انجام دهد؟ قطعاً، اما ما بیشتر به طور جمعی قادر به انتقال پیام هستیم. ما به دیگران کمک می‌کنیم تا احساس کنند آنها هم بخشی از این مهم هستند و در عین حال خود نیز همین احساس را داشته باشیم. هرباری که به یک تازه‌وارد می‌گوییم به "خانه خوش آمدی" به خود نیز یادآوری می‌کنیم که ما هم در خانه هستیم.

مهمان نوازی و پذیرا بودن از همین جملات و رفتارها - و خیلی چیزهای دیگر تشکیل شده است. فضای بهبودی پدید آمده، چیزی فراتر از مجموع اجزای آن است. ما برای خودمان و دوستان همدردمان ارزش و احترام قائل می‌شویم. از طریق اقدامات مهمان نوازانه خود، ما به دنیایی کمک می‌کنیم که در آن با همه ما به طور یکسان و با محبت رفتار می‌شود.

من در تلاش‌های جمعی که مهمان نوازی NA را بوجود می‌آورد، شرکت

خواهم کرد و در نظر خواهم گرفت که چگونه گفتار و کردار من

می‌تواند همان گرما و رفاقت را به زندگی من در خارج از NA بیاورد.